

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

**Виконавчий комітет
Світловодської міської ради
Кіровоградської області**

вул. Героїв України, 14,
м. Світловодськ, 27501

*Пропозиції щодо удосконалення
проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Світловодської міської ради Кіровоградської області «Про встановлення місцевих податків та зборів на території м. Світловодська на 2019 рік» (далі – проект рішення 1), «Про затвердження Положення про оренду майна комунальної власності територіальної громади м. Світловодська» (далі – проект рішення 2) (разом – проекти рішень) та документи, що надані до них листом виконавчого комітету Світловодської міської ради Кіровоградської області від 26.04.2018 № 01-08/36/2.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної комісії Світловодської міської ради з питань законності та реалізації державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності щодо їх регуляторного впливу та аналізів регуляторного впливу до проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Щодо проекту рішення 1

1. Проектом рішення 1 на території Світловодської міської ради встановлюються:

- податок на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки (розділ 1 додатку 1); транспортний податок (розділ 2 додатку 1); земельний податок (розділ 3 додатку 1);

- єдиний податок (додаток 2);

- туристичний збір (додаток 3).

Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний

перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки, тощо.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Так, підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ.

Натомість, у проекті рішення 1 відсутній такий обов'язковий елемент, як строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку (збору), а в додатку 2 до проекту рішення 1, яким встановлюються ставки та обов'язкові елементи єдиного податку, наведено норми, які не є обов'язковими елементами, зокрема, загальні положення, порядок визначення доходів та їх склад для платників єдиного податку першої - третьої груп.

У зв'язку з вищенаведеним, пропонуємо у проекті рішення 1 визначити всі обов'язкові елементи податків або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті або розділи) ПКУ, якими вони встановлені, а також, виключити норми, які не передбачені вимогами ПКУ.

1.1. Розділом 1 додатку 1 до проекту рішення 1 встановлюються ставки та обов'язкові елементи податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки.

Підпунктом 2.2 пункту 2 розділу 1 додатку 1 проекту рішення 1 визначено перелік нерухомого майна, яке не є об'єктом оподаткування.

Підпунктом 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ визначено вичерпний перелік об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, які не є об'єктом оподаткування

Отже, пропонуємо підпункт 2.2 пункту 2 розділу 1 додатку 1 до проекту рішення 1 привести у відповідність до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ.

1.2. Постановою Кабінету Міністрів України від 24 травня 2017 року № 483 «Про затвердження форм типових рішень про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» (далі – Постанова № 483) затверджено форму типового рішення про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку; форму типового рішення про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Постанова № 483 прийнята на виконання вимог статей 72, 266 та 284 ПКУ. Згідно з підпунктом 72.1.2.4 пункту 72.1 статті 72 ПКУ, для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності контролюючого органу використовується інформація, що надійшла від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та Національного банку України, зокрема інформація про встановлені органами місцевого самоврядування ставки місцевих податків, зборів та надані такими органами податкові пільги.

Абзацом четвертим підпункту 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 ПКУ встановлено, що органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості рішення щодо ставок та наданих пільг юридичним та/або фізичним особам із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Аналогічні вимоги встановлені абзацом другим пункту 284.1 статті 284 ПКУ. Так, органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг із сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Виходячи із зазначених норм, ПКУ не передбачає обов'язку для органів місцевого самоврядування приймати рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а також пільг із сплати податків за встановленою формою. Водночас, зазначені вище норми ПКУ встановлюють вимоги щодо подачі органами місцевого врядування інформації про встановлені податки та пільги за формою, затвердженою Постановою № 483.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо встановити на території Світловодської міської ради пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової та нежитлової нерухомості (за необхідності), та викласти їх у додатку 2 до розділу 1 додатку 1 до проекту рішення 1 за формою згідно з додатком 2 до Типового рішення про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, затвердженого Постановою № 483.

1.3. Пункт 4 розділу 1 додатку 1 до проекту рішення 1 викласти у наступній редакції:

«База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

1.4. Перелік пільг для фізичних та юридичних осіб, наданих відповідно до підпункту 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 ПКУ із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, встановлюється додатком 2 до розділу 1 додатку 1 рішення міської ради від «__» _____ 2018р. № ____

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової нерухомості, для фізичних осіб не надаються на:

об'єкт/об'єкти оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподаткованої площі, затвердженої рішенням органів місцевого самоврядування;

об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).»

Пунктом 5 розділу 1 додатку 1 до проекту рішення 1 встановлено, що ставки податку для об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються у розмірах, згідно з додатком 2.

Натомість, додатком 2 до проекту рішення 1 визначаються ставки та обов'язкові елементи єдиного податку, а ставки податку для об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, визначаються додатком 1 до розділу 1 рішення міської ради від «__» _____ 2018р. № __.

Отже, пропонуємо привести у відповідність нумерацію додатків та посилення на додатки в тексті проекту рішення 1.

1.5. Розділом 3 додатку 1 до проекту рішення 1 встановлюються ставки податку та обов'язкові елементи *земельного податку*.

Підпунктом 6.1 пункту 6 розділу 3 додатку 1 до проекту рішення 1 встановлено перелік земельних ділянок, які не підлягають оподаткуванню земельним податком.

Статтею 283 ПКУ встановлено вичерпний перелік земельних ділянок, які не підлягають оподаткуванню земельним податком.

Отже, пропонуємо підпункт 6.1 пункту 6 розділу 3 додатку 1 привести у відповідність до вимог статті 283 ПКУ.

1.6. Додатком 1 до розділу 3 додатку 1 до проекту рішення 1 встановлюються ставки земельного податку залежно від виду цільового призначення земель.

Рядками 03.08, 03.09, 11.02, 11.03 таблиці зазначеного додатку, ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження), встановлюється у розмірі 7 відсотків від нормативно грошової оцінки.

Згідно з пунктом 274.1 статті 274 ПКУ, ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування - не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

Отже, ставка земельного податку, яка встановлена рядками 03.08, 03.09, 11.02, 11.03 таблиці додатку 1 до розділу 3 додатку 1 до проекту рішення 1 не відповідає вимогам пункту 274.1 статті 274 ПКУ та потребує приведення у відповідність до вимог ПКУ.

1.7. Додатком 2 до проекту рішення 1 встановлюються *ставки та обов'язкові елементи єдиного податку* для першої, другої, третьої та четвертої груп платників податку.

Згідно з пунктом 293.2 статті 293 ПКУ, **фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:**

1) для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;

2) для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Отже, органи місцевого самоврядування встановлюють ставки та визначають обов'язкові елементи виключно для платників єдиного податку першої та другої груп.

У зв'язку з вищевикладеним, пропонуємо виключити з додатку 2 до проекту рішення 1 ставки податку та обов'язкові елементи для платників єдиного податку третьої та четвертої груп платників податку.

Таким чином, проект рішення 1 потребує доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог Податкового кодексу України та Постанови КМУ № 483.

Щодо проекту рішення 2

2. Проектом рішення 2 передбачається затвердити:

- Положення про оренду майна комунальної власності територіальної громади м. Світловодська згідно з Додатком 1;

- Методику розрахунку орендної плати за майно комунальної власності територіальної громади м. Світловодська, яке передається в оренду згідно з Додатком 2;

- Типовий договір оренди нерухомого (індивідуально визначеного) майна згідно з Додатком 3.

Абзацом другим підпункту 1.1 пункту 1 Положення про оренду майна комунальної власності територіальної громади м. Світловодська (далі – Положення) визначено, що це Положення регулює:

організаційні відносини, пов'язані з передачею в оренду майна, що перебуває у комунальній власності територіальної громади міста Світловодська;

майнові відносини між орендодавцями, комунальними підприємствами, установами, організаціями територіальної громади міста Світловодська, за якими на праві господарського відання або оперативного управління закріплено майно (підприємства - балансоутримувачі), орендарями щодо господарського використання майна.

Відповідно до вимог пункту 10 розділу V «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (далі –

Закон про місцеве самоврядування), правовий режим майна спільної власності територіальних громад – майна переданого до комунальної власності областей і районів, а також набутого на інших законних підставах, визначається законом.

Відповідно до частини 5 статті 60 Закону про місцеве самоврядування, органи місцевого самоврядування від імені та в інтересах територіальних громад здійснюють правомочності щодо володіння, користування та розпорядження об'єктами права комунальної власності, в тому числі, виконують усі майнові операції, можуть передавати об'єкти права комунальної власності у постійне або тимчасове користування юридичним та фізичним особам, здавати їх в оренду, продавати і купувати, використовувати як заставу, вирішувати питання їхнього відчуження, визначати в угодах та договорах умови використання та фінансування об'єктів, що приватизуються та передаються у користування і оренду.

Вимогами частини другої статті 287 Господарського кодексу України, організаційні та майнові відносини, пов'язані з передачею в оренду цілісних майнових комплексів державного сектору економіки, а також, цілісних майнових комплексів, що є комунальною власністю, регулюються законодавством відповідно до цього Кодексу.

На сьогоднішній день організаційні відносини, пов'язані з передачею в оренду майна підприємств, установ та організацій, підприємств, заснованих на майні, що перебуває у комунальній власності, їх структурних підрозділів та іншого окремого індивідуально визначеного майна, що перебуває в державній та комунальній власності, врегульовано Законом України від 10 квітня 1992 року № 2269 «Про оренду державного та комунального майна» (далі - Закон про оренду).

Відповідно до статті 3 Закону про оренду, відносини щодо оренди майна, що перебуває у комунальній власності, регулюються договором оренди, цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

Частиною першою статті 7 Закону про оренду встановлено, що орендодавець може оголосити про передачу майна в оренду в порядку, встановленому цим Законом.

У статті 13 Закону про оренду зазначено, що передача об'єкта оренди орендодавцем орендареві здійснюється у строки і на умовах, визначених у договорі оренди.

Таким чином, усі організаційні відносини, пов'язані з передачею в оренду майна, що перебуває у спільній власності територіальних громад району, а також майнові відносини між орендодавцями та орендарями щодо господарського використання такого майна визначається Законом про оренду та не потребує додаткового регулювання органами місцевого самоврядування.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо виключити з проекту рішення 2 додаток 1 «Положення про оренду майна комунальної власності територіальної громади м. Світловодська», а назву проекту рішення 2 викласти у наступній редакції: «Про затвердження Методики розрахунку орендної плати за майно комунальної власності територіальної громади м. Світловодська, яке передається в оренду, та Типового договору оренди нерухомого (індивідуально визначеного) майна».

2.1. Додатком 2 до проекту рішення 2 затверджується Методика розрахунку орендної плати за майно комунальної власності територіальної громади м. Світловодська, яке передається в оренду (далі – Методика).

Відповідно до частини другої статті 19 Закону про оренду, методика розрахунку орендної плати та пропорції її розподілу між відповідним бюджетом, орендодавцем і балансоутримувачем визначаються органами, уповноваженими Верховною Радою Автономної Республіки Крим (для об'єктів, що належать Автономній Республіці Крим), та органами місцевого самоврядування (для об'єктів, що перебувають у комунальній власності) на тих самих методологічних засадах, як і для об'єктів, що перебувають у державній власності.

Методику розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 04.10.1995 № 786 (далі - Методика № 786)

Пунктом 16 Методики визначено, що розмір річної орендної плати у разі оренди окремого індивідуально визначеного майна (крім нерухомого майна) встановлюється за згодою сторін, але не менш як 10 відсотків вартості орендованого майна за результатами незалежної оцінки (або стандартизованої оцінки), а у разі коли Орендарем є суб'єкт малого підприємництва - не менш як 7 відсотків вартості орендованого майна за результатами такої оцінки.

Зазначений пункт має неоднозначну для трактування норму («за результатами незалежної оцінки (або стандартизованої оцінки)»), що може призвести до підвищення ризиків впливу на конкурентне середовище.

Отже, пропонуємо в додатку 2 до проекту рішення 2 чітко визначити, у яких саме випадках проводиться незалежна, а у яких – стандартизована оцінка майна.

Неоднозначну для трактування норму містить, також, пункт 17 Методики, яким встановлено, що в окремих випадках, на підставі рішення виконавчого комітету, розмір орендної плати може бути встановлений за домовленістю сторін, але не менше розрахункової суми за Методикою.

У зв'язку з вищевикладеним, пропонуємо виключити пункт 17 з Методики або чітко визначити випадки, в результаті яких розмір орендної плати може бути встановлений за домовленістю сторін.

Додатком 1 до Методики розробником затверджується форма акта оцінки нерухомого майна.

Кабінетом Міністрів України затверджено постанову від 10 серпня 1995 р. № 629 «Про затвердження Методики оцінки об'єктів оренди, Порядку викупу орендарем оборотних матеріальних засобів та Порядку надання в

кредит орендареві коштів та цінних паперів» (далі - Методика оцінки об'єктів оренди).

Абзацом першим пункту 21 Методики оцінки об'єктів оренди встановлено, що для стандартизованої оцінки нерухомого майна та іншого окремого індивідуально визначеного майна у випадках, передбачених абзацом шостим пункту 19 цієї Методики, підприємством - балансоутримувачем орендованого майна за дорученням органу, уповноваженого управляти майном такого підприємства, утворюється комісія, яка проводить оцінку майна за залишковою вартістю на підставі даних бухгалтерського обліку. У разі коли орендоване нежитлове приміщення є частиною будівлі (споруди), стандартизована оцінка вартості такого приміщення для цілей цієї Методики проводиться з урахуванням залишкової вартості будівлі (споруди) в цілому та питомої ваги приміщення у площі будівлі (споруди). Результати проведення стандартизованої оцінки оформлюються актом оцінки нерухомого майна (додаток 2), який затверджується органом, уповноваженим управляти майном, або Фондом державного майна, його регіональним відділенням (у разі коли він (воно) є орендодавцем такого майна або за зверненням органу, уповноваженого управляти майном).

Таким чином, форма акта оцінки нерухомого майна встановлена додатком 2 до Методики оцінки об'єктів оренди.

Методикою оцінки об'єктів оренди, Законом про оренду та іншими законодавчими та нормативно-правовими актами не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування щодо затвердження форми акта оцінки нерухомого майна.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо виключити з проекту рішення 2 додаток 1 до Методики, а в пунктах 8 та 9 цієї Методики зробити посилання на форму акта оцінки нерухомого майна, встановлену додатком 2 до Методики оцінки об'єктів оренди, що затверджена Постановою Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1995 р. № 629.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення 2 потребує приведення у відповідність до вимог Закону про оренду та Постанови Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1995 р. № 629 «Про затвердження Методики оцінки об'єктів оренди, Порядку викупу орендарем оборотних матеріальних засобів та Порядку надання в кредит орендареві коштів та цінних паперів».

Враховуючи вищевикладене, проекти рішень не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізів регуляторного впливу до проектів рішень (далі – АРВ) в цілому

АРВ не в повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу

впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

У розділах 1 «Визначення проблеми» АРВ розробник проектів рішень обмежився лише текстовим описом проблеми. Не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблем, визначали їх масштаб та важливість, не охарактеризовано та не оцінено сфери життя та діяльності, на які проблеми справляють найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності, оскільки розробником не доведена наявність проблем, що потребують державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділах 3 АРВ «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» згідно з вимогами Методики, розробник повинен навести не менше ніж два можливих способи вирішення проблеми, оцінити кожний із способів, та визначити причини відмови від застосування альтернативних способів розв'язання проблеми, аргументи щодо переваги обраного способу.

При визначенні альтернативних способів досягнення цілей розробник АРВ не проаналізував вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них, не провів розрахунків витрат, яких зазнають суб'єкти господарювання як внаслідок впровадження проектів рішень, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

У зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ, у розділі 4 «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення 1 (далі – АРВ 1)

В АРВ 1 розробником не обґрунтовано ставок податку, що встановлюються для суб'єктів господарювання та не наведено алгоритму їх визначення.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення 1 спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також, не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У розділі 3 АРВ 1 під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розробником зазначено, що під дію регулювання проекту рішення 1 підпадають 31 суб'єкт великого підприємництва, 173 суб'єкти середнього, 529 суб'єктів малого та 591 суб'єкт мікропідприємництва, у тому числі, під дію регулювання з питань сплати єдиного податку підпадають

10 суб'єктів великого бізнесу, 75 суб'єктів середнього бізнесу, 420 суб'єктів малого бізнесу та 480 мікропідприємств.

При цьому, в АРВ 1 не наведено посилань на джерело отримання інформації щодо кількості суб'єктів господарювання.

Згідно з вимогами статті 55 Господарського кодексу України та підпунктів 1) і 2) пункту 291.4 статті 291 ПКУ, платники єдиного податку першої та другої груп відносяться виключно до суб'єктів мікропідприємництва. Отже, під дію регулювання з питань сплати єдиного податку не можуть підпадати суб'єкти великого, середнього та малого підприємництва.

В таблиці «Сумарні витрати за альтернативами» розділу 3 АРВ 1 розробником не визначено витрати суб'єктів великого та середнього підприємництва за альтернативами, не наведено витрат суб'єктів господарювання у грошовому вимірі.

Водночас, розрахунок таких витрат здійснено у додатку до АРВ 1.

Під час розрахунку витрат суб'єктів великого та середнього підприємництва, розробником визначено витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам (витрати часу персоналу).

Натомість, всі процедури, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам визначаються ПКУ, а, відповідно, не потребують розрахунку в АРВ 1.

В таблиці розділу 8 «Визначення показників результативності регуляторного акта» АРВ 1 відсутній такий обов'язковий прогностичний показник результативності, як розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог регуляторного акту (пункт 10 Методики).

Крім того, наявні показники результативності зазначаються за п'ять років, що не відповідає вимогам ПКУ, згідно з якими рішення про встановлення місцевих податків зборів приймаються на один бюджетний рік.

Розділом 9 АРВ 1 визначено, що повторне відстеження результативності дії регуляторного акту буде проведено через 1 рік після набрання ним чинності.

Натомість, строк дії даного регуляторного акту - один рік. Згідно з вимогами статті 10 Закону, повторні відстеження результативності здійснюється за три місяці до дня закінчення визначеного строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку.

Отже, пропонуємо провести повторне відстеження результативності дії регуляторного акту у вересні 2019 року або встановити строк проведення такого відстеження в проекті рішення 1.

В Тесті малого підприємництва (М-тест) АРВ 1 не здійснено розрахунку прямих витрат суб'єктів малого та мікропідприємництва, якими є сплата місцевих податків за ставками, встановленими Світловодською міською радою.

При розрахунку адміністративних витрат було розраховано витрати на процедури офіційного звітування, які не встановлюються проектом рішення 1, а

визначаються виключно ПКУ, і, відповідно, не повинні враховуватися в М-тесті.

Водночас, у М-тесті розраховано витрати Світловодського відділення Олександрійської ОДПІ ГУ ДФС в Кіровоградській області, які виникають в процесі адміністрування місцевих податків і зборів. Адміністрування податків, зборів, платежів здійснюється згідно з розділом II ПКУ, та не може встановлюватися проектами рішень органів місцевого самоврядування.

Зазначені вище недоліки ставлять під сумнів достовірність даних і розрахунків, наведених у АРВ 1.

Отже, АРВ 1 потребує уточнення даних, перерахунку та приведення у відповідність до вимог Методики.

Щодо аналізу регуляторного впливу проекту рішення 2 (далі – АРВ 2)

В таблиці «Сумарні витрати за альтернативами» розділу 3 АРВ 2, в якій повинні визначатися витрати суб'єктів великого та середнього підприємництва за альтернативами, такі витрати не зазначені, а їх розрахунок здійснено у додатку до АРВ 2.

Водночас, при розрахунку витрат суб'єктів великого та середнього підприємництва враховано сплату податків і зборів, витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, витрати на оборотні активи.

Однак, проектом рішення 2 встановлюються Методика розрахунку орендної плати за майно комунальної власності територіальної громади м. Світловодська, нові орендні ставки за використання майна. Тобто, результатом прийняття рішення є збільшення орендної плати за майно комунальної власності територіальної громади м. Світловодська, але такі витрати не враховано.

Натомість, розраховано витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, що не передбачається проектом рішення 2.

Одночасно зазначаємо, що в АРВ 2 не обґрунтовано розмірів орендних ставок за використання майна та не наведено алгоритм їх визначення.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення 2 спрямована на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету за рахунок підвищення розмірів орендних ставок за використання майна, відсутність в АРВ розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

В таблиці розділу 8 АРВ 2 відсутній такий обов'язковий прогностичний показник результативності, як розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта (пункт 10 Методики).

Розділом 9 АРВ 2 визначено, що повторне відстеження ефективності дії регуляторного акту буде проведено через рік з дня набрання чинності, але не пізніше двох років в дня набрання чинності регуляторного акта.

Згідно з вимогами статті 10 Закону, строк виконання заходів з відстеження результативності регуляторного акта не може бути більшим ніж сорок п'ять робочих днів.

Отже, пропонуємо у розділі 9 АРВ 2 визначити конкретний (із зазначенням дати) строк проведення заходів з повторного відстеження ефективності регуляторного акта.

В розділі 3 Тесту малого підприємництва (М-тест) АРВ 2 не здійснено розрахунку прямих витрат суб'єктів малого та мікропідприємництва, якими є сплата орендної плати за використання майна спільної власності територіальної громади м. Світловодська за ставками, встановленими проектом рішення 2.

Зазначені недоліки ставлять під сумнів достовірність розрахунків, наведених у АРВ 2.

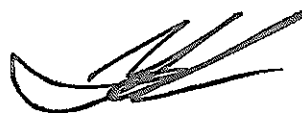
Отже АРВ 2 потребує перерахунку та приведення у відповідність до вимог Методики.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проекти рішень Світловодської міської ради Кіровоградської області «Про встановлення місцевих податків і зборів на території м. Світловодська на 2019 рік», «Про затвердження Положення про оренду майна комунальної власності територіальної громади м. Світловодська» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а аналізи їх регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування необхідності впровадження даних регуляторних актів та відповідності їх принципам державної регуляторної політики, визначеним статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної регуляторної
служби України

К.М. Ляпіна